

DOWOJOWAĆ (1) *vb pf*

3 pl praet m pers dow(o)j(o)wali.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dokończyć wojny; w wojnie pokonać, pobić, rozgromić nieprzyjaciela doszczętnie [kogo]:

Iron: co wŕłyżawŕzy náfzy do Domow fię też wroćili/ gdy nie mnieyŕzå iåko Tåtårowie Sendomirŕki kray ŕzkodå vtrapili/ tylko co wŕdy ludzi w niewolå nie bråli. (marg) Náfzy fwoich dowoiowåli. (-) StryjKron 677.

Formacje pochodne cf WOJOWAĆ.

BZ